

Ballada a békéről

Zákány Antal

... esküszöm, nem én
vagyok a tettes!
Bíró, hamisan ítélj!
A vád éles, mint a kés,
az ítélet súlyos,
mint az ólom —
engedj, ügyész, valami jogon,
talán az igazság
jogán, csak egyet szólnom!
Esküszöm,
nem én vagyok a tettes...
Bíró, hamis a szíved,
a talár meg nem illet
téged, sem az igazság
semmilyen jelképe!
Gonoszság setten
a két szemedben,
a szavad sebez, öl a kezed,
nézd!
Senkinek sem tetszel!
Kotródj a fenébe!
Ártatlan vagyok... bár
nem tagadom,
egyszer-másszor loptam,
néha önkéntelen,
néha meggondoltan
(egyik nyáron az északi sarkot
s forró Afrikát egy téli estén),
esküszöm a pokolra, újra,
a negyedik világháborúra!
hogy a békét

nem is érintettem!
Beteg vagyok,
öreg vagyok
(közel a százazredik évhez)
ahhoz, hogy fölötte
súlyos és kétes
értékű holmit
titkon magammal hordjak —
nézz rám, te korcs!
te veszett komondor!
ó, jaj,
szabadíts meg a halálos gondtól
engem, még az éjjel!
Én ismerem a poklot,
a testem s a lelkem is rokkant,
száraz kedélyem nem szökken
soha többé zöldbe —
tudnod kell, hogy Doberdónál jártam,
s hogy fölitta a vérem
Európa piszkos földje...
Itt áll, im, a színed előtt,
ki megjárta a poklot,
a vád éles, mint a kés,
az ítélet súlyos, mint az ólom —
engedj, ügyész, valami jogon,
talán az igazság
jogán, csak egyet szólnom!
Mondjuk, hogy bűnös vagyok...
Amit mondtam,
nem vonhatom vissza —
ebben a béke-ügyben
tiltakozom!
Az én lelkem tiszta.
Ártatlan vagyok.

Imádság

Zákány Antal

Hát beszéljünk...
az időjárás nem férfi-téma...
Halálos,
bítang és szent
kérdések idejében élünk...
Minden letépett,
tisztá hajtás,
elgebedt fohász az ember
rothadó agyvelejétől erjed —
hozzád kiáltok
távolí tűzvívág, ó, Nap!
örült östudat,
égesd ki a kint belőlem!

foszd meg a testem a szennytől,
ettől az álruhától,
végy magadhoz egy szál lepedőben,
szólíts új néven engem és
adj új nevet a kenyeremnek...
Ó, vigyori, örök suhanc, te,
itt állsz a szememben,
örjítő, forró ikrás habbal,
itt vagy bennem, e félig télben,
ágyából kilépő szajha tavaszban,
hívlak, mert meg akarok halni,
de nem tudok —
mert nincsen
merészségem és példaképem!...
Hozzód kiáltok,
távoli tűzvirág, ó, Nap!
égesd ki a kint belőlem!

